

Sygn. akt **VI RCa 344/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Lech Dłuski

Sędziowie: SO Ewa Błesińska

SR del. do SO Leszek Wojtuń

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Niedzielska

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2014 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego **M. J.** reprezentowanego przez matkę M. Z.

przeciwko **R. J.**

o alimenty

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Giżycku

z dnia 15 lipca 2013 roku

sygn. akt III RC 12/13

I. Zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że obniża ustalone alimenty na rzecz małoletniego M. J. do kwoty po 650 zł (sześćset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie.

II. W pozostałej części apelację oddala.

III. Koszty procesu za instancję odwoławczą wzajemnie znosi.

Sygn. akt VI RCa 344/13

UZASADNIENIE

M. Z. ustawowa przedstawicielka M. J. w pozwie przeciwko R. J. wniosła o zasądzenie alimentów w kwocie 2000 złotych miesięcznie.

W uzasadnieniu wywodziła, że od momentu rozstania z pozwanym, nie łoży on na utrzymanie powoda i nie utrzymuje z nim kontaktu. Aktualnie zmuszona jest zamieszkiwać na stacji wspólnie z małoletnim powodem i jedenastoletnim synem z małżeństwa. Koszt stacji sięga kwoty 886 złotych, zaś wyżywienie, pampersy, odzież i środki czystości związane z utrzymaniem M. wynoszą około 500 złotych.

Pozwany R. J. wniosł o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu przedstawił, że jest w stanie ponieść koszt alimentów na rzecz M. w kwocie 600 złotych miesięcznie. Po rozstaniu z matką powoda przez okres dwóch, trzech miesięcy przysyłał jej kwotę po 2400 złotych. Podniósł, że powódka zamiast zamieszkać u swoich rodziców, którzy posiadają duży dom, spowodowała wysokie koszty utrzymania wynajęciem kosztownej stacji. Aktualnie pozwany wysyła powódce alimenty w kwocie 600 złotych miesięcznie. Podkreślił, że utrzymuje się z pracy za granicą, gdzie osiąga dochody w kwocie 4800 złotych. Ponosi koszty utrzymania 1200 złotych, dojazdu do pracy – 400 złotych, wyżywienia i środków czystości 1000 złotych nadto płaci dobrowolnie alimenty na dwoje dzieci z małżeństwa w kwocie 700 złotych.

Sąd Rejonowy w Giżycku wyrokiem z dnia 15 lipca 2013 roku w sprawie III RC 12/13 zasądził od pozwanego na rzecz małoletniego powoda alimenty w wysokości po 800 złotych miesięcznie, natomiast w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

W uzasadnieniu podał, że sytuacja finansowa pozwanego nie jest zła, gdyż otrzymuje on średnie wynagrodzenie, posiada majątek. Od pół roku nie uczestniczy w wychowaniu syna, a przez to w większym stopniu może wykorzystać swoje możliwości zarobkowe. Pozwany z małoletnim nie utrzymuje stałych kontaktów w trakcie których mógłby dokonywać zakupów na rzecz syna. Zdaniem Sądu Rejonowego, proponowane przez pozwanego świadczenia alimentacyjne w kwocie 600 złotych pokryją jedynie koszt wyżywienia, ubrań, leczenia, pielęgnacji i edukacji (zakup zabawek, książek), zaś alimenty w kwocie 800 złotych miesięcznie, uwzględniają koszt wynajmu mieszkania. Świadczenia w takiej wysokości są adekwatne do możliwości pozwanego, stanowią bowiem około 18% jego miesięcznych dochodów. Jednocześnie Sąd I instancji podał, że zasądzenie alimentów w żądanej przez stronę powodową kwocie nie znajduje uzasadnienia w sytuacji zarobkowej i majątkowej pozwanego.

Apelację od powyższego wyroku złożył pozwany.

W pisemnych motywach uzasadnienia apelacji podał, że zasądzona zaskarżonym wyrokiem wysokość alimentów jest wygórowana, jeśli się zważy na wiek małoletniego powoda. Dodatkowo podkreślił, że nie jest w stanie płacić takiej kwoty ponieważ dodatkowo zobowiązany jest do alimentacji dwóch córek z pierwszego małżeństwa w wysokości 700 złotych, a nadto wspomaga dzieci kupując im książki, ubrania, a także przekazał starszej córce pieniądze na kurs samochodowy. Nadto wskazał, że opiekuje się schorowaną matką, zaś uzyskiwane przez niego dochody są znacznie niższe od tych, jakie uzyskiwał do tej pory. Ostatecznie uznał żądanie strony powodowej do kwoty po 800 złotych.

Matka małoletniego powoda wniosła o oddalenie apelacji.

Podawała, że w dalszym ciągu nie może znaleźć pracy i nie ma propozycji pracy. Podkreśliła, że koszty utrzymania dziecka są wysokie, zaś sam koszt opiekunki dla dziecka wynosi około 700-800 złotych miesięcznie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego jest częściowo zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji wprawdzie prawidłowo ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie, jednakże na podstawie poczynionych ustaleń wyciągnął zbyt daleko idące wnioski w zakresie możliwości płatniczych pozwanego.

Z istoty obowiązku alimentacyjnego rodziców względem dziecka, które nie może utrzymać się samodzielnie (art. 133 § 1 kro), wynika obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania (art. 128 kro) w zakresie limitowanym z jednej strony – rozmiarami potrzeb uprawnionego do alimentacji, z drugiej zaś – możliwościami zarobkowymi i majątkowymi zobowiązanego (art. 135 § 1 kro).

Ponowna analiza materiału dowodowego, dokonana w trakcie postępowania apelacyjnego jednoznacznie wskazuje, że możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego nie są na tyle korzystne, aby uzasadniały ustalenie alimentów na kwotę po 800 złotych miesięcznie. Podkreślić przede wszystkim należy, że pozwany utrzymuje się z dorywczej pracy wykonywanej za granicą w charakterze tapicera i zarabia około 1200 euro miesięcznie. Z uzyskiwanego dochodu

ponosi wydatki związane z własnym utrzymaniem, które wynoszą około 230 euro. Dodatkowo ma na utrzymaniu schorowaną matkę, która wymaga zarówno jego osobistej opieki, jak też środków finansowych na zabezpieczenie jej usprawiedliwionych potrzeb. Nadto pozwany ma na utrzymaniu jeszcze dwie córki w wieku 18 i 12 lat, które alimentuje w wysokości 700 złotych miesięcznie. Zestawienie wydatków jakie ponosi pozwany, które uznać należy za w pełni uzasadnione, z uzyskiwanym przez niego dochodem wskazuje, że posiada on bardziej skomplikowaną, aniżeli ustalił to Sąd I Instancji, sytuację materialną. W ocenie tut. Sądu pozwany nie jest w stanie łożyć na utrzymanie małoletniego powoda kwoty po 800 złotych miesięcznie.

Odnosząc się natomiast do realnych kosztów utrzymania małoletniego powoda podkreślić należy, że powód jest zasadniczo zdrowym, prawidłowo rozwijającym się dzieckiem i nie generuje on większych wydatków związanych z jego utrzymaniem, aniżeli dzieci w jego wieku. Niewątpliwym jest również, że sytuacja rodzinna powoda jest bardzo trudna, co w dużej mierze spowodowane jest tym, że jego matka pozostaje bez pracy, zaś źródłem jej utrzymania są alimenty na starszego syna w kwocie po 450 złotych miesięcznie i zasiłek rodzinny w wysokości po 100 złotych. Tym niemniej mając na uwadze, że matka powoda pracowała dotychczas, posiada doświadczenie zawodowe, uznać należy, że pozostawanie przez nią bez zatrudnienia jest okolicznością przejściową i można zasadnie przyjąć, że będzie ona w stanie podjąć chociażby dodatkowe zatrudnienie, co znacznie poprawiłoby jej sytuację materialną. Do czasu natomiast znalezienia jakiegokolwiek pracy, sprawuje ona bezpośrednią opiekę nad małoletnim, czym realizuje swój obowiązek alimentacyjny wobec syna.

Reasumując powyższe, uwzględniając przede wszystkim sytuację materialną pozwanego, jak też realne koszty związane z utrzymaniem małoletniego powoda, Sąd uznał za zasadne zmniejszyć wysokość zasądzony w wyroku Sądu I instancji alimentów do kwoty po 650 złotych. Tak ustalone alimenty pozostają w zasięgu możliwości zarobkowych pozwanego, jak też odzwierciedlają realne koszty utrzymania małoletniego powoda.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 kpc zmienił zaskarżony wyrok i obniżył ustalone tam alimenty do kwoty po 650 złotych miesięcznie na rzecz małoletniego powoda.

Uznając, że apelacja pozwanego zasługuje jedynie na częściowe uwzględnienie, w pozostałym zakresie, w oparciu o przepis art. 385 kpc, należało ją oddalić (punkt II wyroku). Dalej idące żądania zawarte w apelacji, mające skutkować ustaleniem alimentów na kwotę 500 złotych miesięcznie, w praktyce spowodowałyby, że małoletni powód nie dysponowałby wystarczającą kwotą na zabezpieczenie, swoich usprawiedliwionych potrzeb.

W punkcie III orzeczono na podstawie art. 100 kpc.